Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1904. Wydano i rozesłano dnia 20. lutego 1904. **Część III.**

Nr. 13.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 5. stycznia 1904 L. 508, w przedmiocie dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina w Rzeszowie.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy § 86 ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Rzeszowa na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina w latach od roku 1904 do 1908 włącznie.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 14.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 22. stycznia 1904 L. 602/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 6. stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem powziętą na

posiedzeniu z dnia 14. września 1903, którą zezwolono gminie miasteczka Mikulińce na pobór 150% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

U c h w a ł a.

Gminie miasteczka Mikulińce zezwala się pobierać przez lat 6 t. j. od r. 1904 do końca r. 1909 150% dodatek gminny do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na pokrycie potrzeb gminy.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu Pana Ministra spraw wewnętrznych z dnia 11. stycznia 1904 L. 52.911 ex 1903.

Za c. k. Namiestnika:
Łoś w. r.

Nr. 15.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 27. stycznia 1904 L. 686/pr., którem na mocy § 9 rozp. minist. z dnia 15. lutego 1857, Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach: Cergowa, Iwonicz, Krościenko niżne, Polanka, Potok, Kopianka, Węglówka, powiatu Krośnieńskiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888, Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają stosować się także do miejscowości: Cergowa, Iwonicz, Krościenko niżne, Polanka, Potok, Kopianka, Węglówka, w powiecie Krośnieńskim.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu Sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1858 Dz. u. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 16.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 19. stycznia 1904 L. 1685, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Białej koncesyi do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Międzybrodzkiej na stacyi Porąbce na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie Radzie powiatowej w Białej, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 4. sierpnia 1893 (Dz. u. kr. Nr. 48), koncesyi do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Międzybrodzkiej na stacyi Porąbce na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Białej przedłuża się ponownie na dalszych lat pięć prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Międzybrodzkiej na stacyi Porąbce, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

2. Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 19. stycznia 1904.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w r.

Nr. 17.

Rozporządzenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 20. stycznia 1904. L. 232, w przedmiocie prowadzenia statystyki przygód, spowodowanych prądem elektrycznym na kopalniach minerałów zastrzeżonych w Galicyi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Na podstawie §§ 220, 221 i 223 p. u. g. rozporządza się, aby odtąd kierownik kopalni donosił właściwemu Urzędowi górniczemu okręgowemu o wszystkich wypadkach nieszczęśliwych, spowodowanych prądem elektrycznym, które wydarzą się w zakładach, podlegających nadzorowi władzy górniczej, a to z uwzględnieniem następujących postanowień:

1. Obowiązkowi doniesienia podlegają wszystkie prądem elektrycznym bezpośrednio lub pośrednio spowodowane nieszczęśliwe wypadki, wskutek których nastąpiła u osób nimi dotkniętych, albo

a) śmierć, lub

b) utrata zdrowia ponad trzy dni trwająca lub

c) choćby tylko przejściowa nieprzytomność, albo porażenie, jak też jeżeli według lekarskiego orzeczenia taki wypadek przewidzialnie spowoduje jedno z tych następstw.

2. Doniesienie to ma nastąpić zawsze (a więc także przy lekkich wypadkach) bezzwłocznie, a to wedle dołączonego formularza.

Jeżeli zupełne wypełnienie tego formularza nie może nastąpić w terminie, przepisanym wogóle dla doniesień o wypadkach, natenczas należy tymczasowo donieść o wypadku w zwykłej formie, zaś wypełniony formularz przedłożyć dodatkowo.

Prowadzenie tej statystyki poruszone zostało przez Towarzystwo elektrotechników w Wiedniu, by zebrane doświadczenia zużytkować w interesie zapobiegania nieszczęśliwym wypadkom już przy samej konstrukcyi i zakładaniu elektrycznych urządzeń.

C. k. Starosta górniczy:
Wachtel w. r.

Nr. 18.

Rozporządzenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 20. stycznia 1904, L. 232, w przedmiocie prowadzenia statystyki przygód spowodowanych prądem elektrycznym na kopalniach minerałów żywicznych w Galicyi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Na podstawie § 35 n. u. kr. z dnia 17. grudnia 1884, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 35 z r. 1886, rozporządza się, aby odtąd kierownik kopalni donosił właściwemu Urzędowi górniczemu okręgowemu o wszystkich wypadkach nieszczęśliwych, spowodowanych prądem elektrycznym, które wydarzą się w zakładach, podlegających nadzorowi władzy górniczej, a to z uwzględnieniem następujących postanowień:

1. Obowiązkowi doniesienia podlegają wszystkie prądem elektrycznym bezpośrednio lub pośrednio spowodowane nieszczęśliwe wypadki, wskutek których nastąpiła u osób nimi dotkniętych, albo

a) śmierć, lub

b) utrata zdrowia ponad trzy dni trwająca, lub

c) choćby tylko przejściowa nieprzytomność, albo porażenie, jak też jeżeli według lekarskiego orzeczenia taki wypadek przewidzialnie spowoduje jedno z tych następstw.

2. Doniesienie to ma nastąpić zawsze (a więc także przy lekkich wypadkach) bezzwłocznie, a to wedle dołączonego formularza.

Jeżeli zupełne wypełnienie tego formularza nie może nastąpić w terminie, przepisanym wogóle dla doniesień o wypadkach, natenczas należy tymczasowo donieść o wypadku w zwykłej formie, zaś wypełniony formularz przedłożyć dodatkowo.

Prowadzenie tej statystyki poruszone zostało przez Towarzystwo elektrotechników w Wiedniu, by zebrane doświadczenia zużytkować w interesie zapobiegania nieszczęśliwym wypadkom już przy samej konstrukcyi i zakładaniu elektrycznych urządzeń.

C. k. Starosta górniczy:

Wachtel w. r.

Formularz do Nr. 17 i 18.

Starostwo górnicze . . . . . .

Urząd górniczy okręgowy . . . .

Nazwisko (firma) przedsiębiorcy górniczego . . . .

Nazwisko zakładu (szybu i t. p.) .

Miejsce zakładu . . . .

Kopalnia (zakład hutniczy) na . .

Doniesienie

o przygodzie spowodowanej prądem elektrycznym.

UWAGA. Na tym formularzu należy bezzwłocznie donieść c. k. Urzędowi górniczemu okręgowemu o wszystkich wypadkach, spowodowanych bezpośrednio lub pośrednio prądem elektrycznym, a wskutek których nastąpiła u osób nimi dotkniętych, albo

a) śmierć, lub

b) utrata zdrowia ponad trzy dni trwająca lub

c) chociażby tylko przejściowa nieprzytomność albo porażenie, lub też, jeżeli według lekarskiego orzeczenia, taki wypadek przewidzialnie spowoduje jedno z tych następstw.

Jeżeli całkowite wypełnienie tego formularza na doniesienie nie może nastąpić w terminie przepisanym dla doniesień o wypadkach, wogóle, natenczas należy tymczasowo donieść o tym wypadku w zwykłej formie, zaś wypełniony formularz przedłożyć dodatkowo.

1. Imię, nazwisko i charakter służbowy osób dotniętych wypadkiem:	
2. Data wypadku: Pora dnia i godzina:	
3. Oznaczenie miejsca wypadku: Na powierzchni — w kopalni — mianowicie:	
4. Jaki rodzaj prądu (prąd stały lub prąd zmienny) był w użyciu?	
5. Jakie było napięcie prądu w odnośnym oddziele, lub w aparacie, gdzie zaszedł wypadek?	

6. Jakie były lokalne stosunki izolacyjne?
(Ewentualnie objaśnić załącznikami i szkicami).

7. Opis innych stosunków ruchu, jak też technicznej konstrukcyi urządzenia i t. d., o ile one mogły mieć wpływ na spowodowanie wypadku.
(Ewentualnie objaśnić załącznikami i szkicami)

8. Powód i przebieg wypadku:
(Ewentualnie objaśnić załącznikami i szkicami).

9. Sposób i skutek obrażenia:
(Według orzeczenia lekarskiego).

10. Stopień obrażenia: lekkie — ciężkie — śmiertelne.
(Według orzeczenia lekarskiego).

11. Czy dotknięci wypadkiem posiadali osobistą (organiczną) dyspozycyę?
Jakie momenta na to wskazują?
(Według orzeczenia lekarskiego).

Data: Podpis kierownika ruchu:

Nr. 19.

U s t a w a

z dnia 20. stycznia 1904, zmieniająca artykuł 9 ustawy z dnia 23. maja 1895, Dz. u. kr. Nr. 57, o zakładaniu i urządzeniu publicznych szkół ludowych i obowiązku posyłania do nich dzieci.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Art. 9 ustawy z dnia 23. maja 1895, Dz. u. kr. Nr. 57, znosi się w dotychczasowem brzmieniu i ma opiewać jak następuje:

Art. 9. W szkole wydziałowej ma być oprócz dyrektora a względnie dyrektorki i katechetów przynajmniej trzech nauczycieli względnie nauczycielek.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 20. stycznia 1904.

Franciszek Józef w. r.

Hartel w. r.